

Den frygtelige tragedie.

4 lik fremgravet, 4 andre personer savnes.

Skaden anslaaes til 1 1/2—2 millioner kroner.

Er der skedd 3 eksplosjoner?

Dette billede er det første som blev taget efter eksplosionen. Branden er endnu ikke paa sit højeste. Fotografiet er taget fra Lærredetsalgets vinduer i 3. etage.

Desværre er nok den forfærdelige eksplosionsulykke av større omfang end man fra først av antok. Rydningsarbeidene paagik i hele gaar eftermiddag til ved 10-tiden, da man maatte indstille paa grund av mørket. Man hadde da fundet 3 lik.

Den første man fandt var visergutten Knut Andersen. Han blev fundet like ved indgangsdøren til forretningen og hadde vel faat hele stenvæggen over sig. Længe forvekslet man ham med Rich. Ellingsens visergut Olaf Antonsen. Denne hadde været inde hos Helgeland og var kommet ut paa torvet, da eksplosionen indtraf. Han blev sterkt saaret og maatte indlægges paa sykehuset. Her skal han længe ikke ha villet opgi sit navn av frygt for at skræmme sine paarørende. Derved fremkom den nævnte forveksling mellem ham og Andersen. Da man fandt liket var dette ogsaa saa frygtelig tilredt at det ikke lykkedes at identificere det før ut paa eftermiddagen.

Knut Andersen var i 16—17 aars alderen og hjemmehørende i Drammen.

En stund senere, ved 1/25-tiden, fandt man liket av lagerchef Næss inde i Andersens garnbutikk. Han opholdt sig fortællende det sammen med kjører Stenberg inde i det bakværse hvor sprængstoffene opbevares, sandsynligvis for at hente noget av disse, og er saa blit kastet igjennem væggen ind til Andersen. Ogsaa Næss var stygt tilredt og uigjenkjendelig. Hans bror var dog tilstede og kunde konstatere at det var ham.

Johannes Næss var 28 aar gammel og efterlater sig hustru og 3 barn.

Den tredje man fandt liket av var frk. Hafskjold, ekspeditrice i Raades skotøjmagasin. Hun hadde efter hvad der fortællende

sittet inde i et værelse bak butikken og sydd, da eksplosionen fandt sted. Dette værelse støtte like op til det rum hos Helgeland, hvor sprængstoffene opbevares og det ildfaste sprængstoffs-kap stod like indtil væggen paa den anden side. Skjønt der igaar gik rygter om at baade frk. Hafskjold og hendes kollega frk. Johansen skulde være reddet, ansaa man det lite sandsynlig for frk. Hafskjolds vedkommende, da hun paa det sted hun opholdt sig jo var en av de der var mest utsat, og dette rum var ogsaa blit aldeles fyldt av sten. Antagelsen viste sig da ogsaa at holde stik: hun hadde faat hele væggen over sig og er blit dræpt straks. Man fandt hende fremstupes i grushaugen og liket var ikke skadet av ilden. Det var saaledes fort gjort at identificere hende.

Frk. Hafskjold var i 18-aarsalderen og hjemmehørende i Drammen.

De savnede.

Klokken 1/212 idag savnet man fremdeles fire stykker; disse er sikkert omkommet. De fire er: Kontorbetjent Lehovd, frøken Martha Sølvnes, frøken Hjørdis Johansen og kjører Karl Stenberg.

Lehovd, som var fra Flesberg i Numedal, hadde været ansat i Helgelands forretning en kort tid; paa den tid ulykken skedd, var han vistnok i kjelderens; ingen har siden set ham; men oprensningen i rummene idag vil sikkert gi et resultat.

Frøken Martha Sølvnes, Sogn, var opvartningsdame paa Grand hotel. Hun befandt sig i hotellets østfløi, som faldt sammen ved eksplosionen.

Om frøken Hjørdis Johansen, Moss, som vikarierte i Raades skotøjmagasin, har der gaat mange rygter. Hun bodde paa Kaffi-

stova. Her indfandt hun sig ikke efter katastrofen, hvad man skulde ha ventet; i vort blad igaar gjengav vi et forlydende om at hun i lidende tilstand skulde være bragt paa sykehuset, og et rygte igaarftes sa endog hun var avgaat ved døden som følge av sine saar. Dette viser sig at være uriktig. Hverken paa sykehuset eller paa det katolske sykehus, hvortil hun efter et andet rygte skulde være bragt, findes hun. Idag er hendes søster og dennes forlovede kommet til Drammen for at faa visshet; for uvisheten er det værste av alt. Og denne sørgelige visshet vil de nok faa i de nærmeste timer, for der er neppe længer tvil om hendes skjæbne. Frøken Johansen var 20 aar.

Heller ikke kjører Stenberg er

set efter ulykken, saa ogsaa han sikkert er omkommet; han hadde været ansat i Helgelands forretning i kort tid. Han var 36 aar gammel, fra Drammen, og efterlater sig hustru og 3 barn.

Men foruten disse fire nævnte kan der være tale om at ogsaa to andre er dræpt. To reisende var nemlig umiddelbart før eksplosionen kommet til Grand hotel, hvor de skulde leie rum.

Frøken Sølvnes hadde netop været paa kontoret og konferert med kontordamen om værelse til de to herrer, som sat i spisesalen og ventet. Saa er det forfærdelige skedd, og sandsynligheten taler for at frøken Sølvnes og de to ukjendte herrer har fundet døden samtidig. Hvem og hvorfra de var, vet ingen; for deres navn var endnu ikke indført i fremmedboken.

Telefonen i uorden.

Ulykken har ogsaa foraarsaket store forstyrrelser paa telefonnettet. Paa Grand hotels tak stod en meget stor telefonmast, som hadde ledninger til omtrent 100 abonnenter, væsentlig forretninger omkring torvet. De eksplosionen fandt sted blev traadene revet over og forbindelsen brudt. Der blev dog øieblikkelig sat stort mandskap ind for at reparere og i løpet av dagen haaber man at faa skaden utbedret. De fleste abonnenter paa Øvre Bragernes har forbindelse gjennem kabelen i Øvre Strandgate.

Slukningsarbeidet.

Ingeniør Larsen hos brandchefen uttaler paa vor forespørsel at slukningsarbeidet ved denne brand ikke var av de vanskeligste.

Man fik lagt ut 8 slanger som man kom frem med paa de forskjellige steder. Det gjaldt at koncentrere sine anstrængelser paa at berge Rostocks gaard. Brandgavlen her var til stor støtte, likesom hr. Rostock med vandslanger som han privat har i gaarden, ogsaa bidrog sit til at ilden ikke kom længer.

Paa den anden side er brande fremkaldt ved eksplosioner vanskeligere at slukke end almindelige ildebrande. Vinduer og dører blev her blaast ut og en sterk gjennemtræk blev følgen. Alle gasrør var ogsaa revet over og gassen antændt. Men heldigvis gik det bra allikevel.

Som vi nævnte igaar utførte brandvæsenet et glimrende arbejde — et arbejde som hele byen værdsætter og beundrer. Den dristige maate hvorpaa brandfolkene satte sit eget liv i fare baade for mulige nye eksplosioner og svaiende murvægger, kræver respekt.

Skadens størrelse. 1,5—2 millioner kroner.

Rent skjønsmæssig kan skaden anslaaes til mellem 1 1/2 a 2 millioner kroner. Grand hotel er assurert i Norsk Lloyd for 1,2 millioner og den ødelagte østfløi representerer ca en fjerdepart eller ca. 300.000 kroner.

Hele hotellets oplag av mat, dækketøj, sengkjer, service etc. er strøket med foruten møbler i spisesalen og de tilstøtende salonger. Hvor meget dette er værd er det for tiden umulig at ha nogen mening om. Værdene hos Helgeland var assurert for 400.000 hos tre selskaper representert ved Norske Alliance; garnhandler Andersens varer er assurert for vel 300.000 kroner i Norden og Norge, Raade har 50.000 kroner i assurance i Norge, Norske Lloyd og Norden. Assurancesummen for varerne hos Gunerius Bache har det ikke lykkedes at bringe paa det rene. Naar der saa til disse beløp lægges værdien av alle private eiendele som er gaat tapt og skaden paa de omkringliggende bygninger, skulde det ovenfor anførte totalbeløp 1 1/2—2 millioner antas at slaa nogenlunde til.

Utgravningene idag.

Et nyt offer fremgravet.

Idag morges fortsatte utgravningsarbeidene, men det hele er saa sammenfiltret i den store ruinhob at det vel vil gaa hele dagen før man faar nogenlunde klarhet over hvad den indeholder.

Imidlertid fandt man allerede tidlig iformiddag atter et lik. Det viste sig at være en ældre mand ved navn Evensen nede fra Lierstranden. Han blev fundet like indenfor butikdøren og var

Førstebetjent Aanesen hos Axel Helgeland, som i gaarsdagens nummer gav en skildring av ulykken.

frygtelig tilredt; kun overkroppen var nogenlunde hel.

Evensen var en av kundene som var inde i forretningen i eksplosionsøieblikket. Han skulde ha endel traadspiker og en av de som reddet sig ut fra kjelderens var gaat derned for at hente spiker til ham.

En skuffe knaldperler og en kasse „Echo“.

Litt senere ut paa formiddagen, da man fik gravet frem disken i Helgelands forretning, fandt man i denne en skuffe med knaldperler som ikke var eksplodert. Videre fandt man inde paa gaardspladsen like ved den kommunale handel en kasse «Echo». «Echo» er som bekjendt et av vore frygteligste sprængstoffer, men det har den fordel fremfor de fleste, at det ikke er saa ømfindtlig som disse m. h. t. friktion og støt. Hvilken katastrofe som vilde indtruffet om denne kasse «Echo» var blit bragt til at eksplodere kan man let tænke sig.

3 eksplosjoner?

Det har vakt almindelig forbauselse ute i byen at 10 kg. krudt og et par kg. dynamit har kunnet foraarsake en saa voldsom eksplosion. Vi vil anbefale publikum om ikke at dra for hurtige slutninger i denne sak men vente og se hvad den utenrettslige efterforskning bringer for dagen.

Flere personer vi har falt med og som hele tiden var paa torvet er overbevist om at det var 3 eksplosjoner som fandt sted. Der høertes tydelig flere smeld.

Døren til det ildfaste hvælv i hvis nærhet krudtpakken befandt

Paa dette fotografi ser man Grand hotel efterat taket faldt ned. I den blev igaar eftermiddag fundet vort nye ruinhøi i forgrunden. Fot. Betanck.